30/05/2020

«Τα δάνεια κάθε μορφής έβλαψαν αυτόν τον τόπο»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Εορτάστηκε σήμερα, Σάββατο 30 Μαΐου 2020, η μνήμη της Συνάξεως πάντων των Αγίων Νεομαρτύρων εν Θράκη, Μικρά Ασία, Πόντο, Καππαδοκία και Κωνσταντινούπολη στον Ιερό Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελήμονος του Ιαματικού στα Καμένα Βούρλα της Ιεράς Μητρόπολη Φθιώτιδος.

Το πρωί τελέσθηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών, συλλειτουργούντων του Αγίου Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Αγγέλου Ανθοπούλου, ο οποίος και κήρυξε τον Θείο Λόγο, του Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Χριστοφόρου Κολοκυθά, του οικείου Αρχιερατικού Επιτρόπου Μενδενίτσης και Καμένων Βούρλων Αιδεσιμολ. Πρωτ. π. Κωνσταντίνου Ρεντίφη, καθώς και Ιερέων ομόρων Ενοριών και του Ιεροδιακόνου π. Νικολάου Πολυζώη. Τα ιερά ψάλματα, απέδωσαν ο Πρωτοψάλτης του Ναού κ. Γεώργιος Κυρμανίδης, με τη συμμετοχή του Διευθυντού της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως κ. Ανδρέου Ιωακείμ και άλλων Ιεροψαλτών της περιοχής.

Ο Πρωτοσύγκελλος, Αρχιμ. π. Άγγελος Ανθόπουλος, στον λόγο του, μεταξύ άλλων,

σημείωσε:

«Ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.» (Ιω. 12,26)

Εάν κάποιος θελήσει, ως επιλογή της ζωής του, να είναι διάκονός μου, να είναι πιστός σε αυτό, που ο Θεός θέλει, να περπατάει πάνω στα χνάρια των Αγίων, δηλαδή και του ίδιου του Χριστού, αυτός πραγματικά θα είναι τιμημένος.

Αξιωνόμαστε Σεβασμιώτατε, Πάτερ και Δέσποτα, πολυσέβαστοι αδελφοί και ευλογημένοι μου χριστιανοί, μέσα στην τα ίσα με την αγία Ανάσταση φέρουσα, Εορτή της Αναλήψεως του Χριστού, μέσα στο φωτοφόρο κλίμα της, να έχουμε συνέλθει, για να τελέσουμε την Θεία Ευχαριστία με πρώτο τον Πατέρα και Επίσκοπό μας, σε αυτόν τον ευλογημένο ιερό τόπο του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος, με την ευκαιρία της συνάξεως μιας ομάδος Αγίων, οι οποίοι έζησαν τα τελευταία θα λέγαμε χρόνια, τους τελευταίους αιώνες, είναι εγγύς μας και είναι όλοι όσοι γνωστοί και άγνωστοι έδρασαν και έχυσαν το αίμα τους και έδωσαν την ζωή τους, κάνοντας μία ευλογημένη παρέα, έναν Αγιόλεκτο Σύλλογο ανθρώπων, των Νεομαρτύρων εκείνων, οι οποίοι γεωγραφικά συγκεντρώνονται στη Θράκη, στον Πόντο, την Μικρά Ασία, την Κωνσταντινούπολη, την Καππαδοκία, οι οποίοι αξιώθηκαν μέσα από το μαρτύριο τους, να αποτελούν ένα φωτοφόρο στεφάνι, το οποίο φωτίζει και λαμπρύνει, ξεπερνώντας τα όρια του χώρου και του χρόνου όλους μας.

Η Εορτή της Αναλήψεως, η οποία εορτάζουμε αυτήν την περίοδο είναι η απόδειξη, από πλευράς του ουρανού, από πλευράς του σαρκωμένου Θεού, της θεώσεως της ανθρωπίνης φύσεως, καθώς οι μαθητές, είδαν τον ίδιο τον Χριστό, όπως τον έζησαν επί τριάμισι περίπου χρόνια και τον συναναστράφηκαν και γεύτηκαν την χαρά της κοινωνίας μαζί Του, να ανέρχεται μετά Δόξης στον ουρανό. Και εκείνος λίγο πριν, τους έδωσε τις τελευταίες οδηγίες, τους είπε να πορευτούν σε όλα τα έθνη, να βαπτίσουν στο Όνομα Του όλα τα έθνη, να πράξουν πρώτα και μετά να κηρύξουν το θέλημά Του και το κυριότερο, να είναι σίγουροι, ότι Εκείνος θα είναι μαζί τους μέχρι τη συντέλεια των αιώνων.

Εάν λοιπόν, τεθεί ένα ερώτημα, πως αυτοί οι οποίοι σήμερα εορτάζουμε, οι οποίοι ήταν και Άρχοντες κοσμικοί, ήταν και Αξιωματούχοι αυτού του κόσμου, ήταν και άνθρωποι οι οποίοι ήθελαν να χαρούν τη νεότητά τους, ήθελαν να χαρούν τα υλικά αγαθά τους, ανάμεσα σε αυτούς ήταν και Επίσκοποι, ήταν και Πατριάρχες, ήταν και οι Ιερείς, ήταν και μοναχοί, οι οποίοι αρνήθηκαν την λάμψη των αρχιερατικών αξιωμάτων τους, οι οποίοι απαρνήθηκαν τον κόσμο και θέλησαν για να μείνουν στην Αλήθεια που λέγεται Χριστός και να μη σκύψουν το κεφάλι στο βάρβαρο κατακτητή, να πορευτούν απαξιώνοντας όλα όσα για τον κόσμο είναι λαμπρά και

πορευόμενοι προς αυτό το μαρτύριο, τι τους έδωσε άραγε αυτή τη δύναμη αυτή; Αυτή την δύναμή τους την έδωσε η βεβαίωση του ίδιου του Χριστού, ότι θα είναι μαζί τους μέχρι τη συντέλεια των αιώνων.

Αυτή λοιπόν η βεβαιότητα, αυτή η απόλυτη ασφάλεια μέσα από αυτή την βεβαιότητα δίδεται, είναι θα λέγαμε ο τρόπος για να ξεπεράσει ο άνθρωπος τον εαυτό του, να ξεπεράσει τους φόβους του και να γίνει ένα με το Χριστό και επομένως παντοδύναμος με Εκείνον, ο Οποίος είναι ο Άγιος Ισχυρός, όπως ψάλλουμε στον τρισάγιο ύμνο και την ισχύ Του, δεν αναπαύεται να την κρατάει για τον εαυτό Του, αλλά θέλει να την διανείμει σε όσους των διακονούν και δι' άυτής της διακονίας αυτής, να αξιώνονται να τους τιμά ο Πατήρ, ο Θεός δηλαδή και να εισέρχονται στη χαρά της Βασιλείας.

Πολλές φορές, σε διάφορες περιστάσεις της ζωής μας, αλλά ίσως και σε τούτη τη δύσκολη περίσταση που περάσαμε και εμείς, αλλά και ολόκληρος ο κόσμος, δεν αναρωτήθηκαν οι άνθρωποι: άραγε ο Θεός μας εγκατέλειψε; Άραγε ο Θεός μας ξέχασε; Άραγε ο Θεός μας άφησε στο έλεος των αμαρτιών μας; Η απάντηση είναι ένα απόλυτο όχι. Ο Θεός ποτέ δεν μας ξέχασε και ποτέ δεν πρόκειται να μας ξεχάσει και ποτέ δεν θα μας εγκαταλείψει, γιατί Αυτός ο ίδιος το επιβεβαίωσε, απλώς όμως χρειάζεται εμείς, να γνωρίζουμε ότι, ο καλός μας Θεός, μας επλούτησε με την Χάρη του και μονίμως μας χορηγεί το Έλεός Του και μας διανείμει την ισχύ Του, εάν εμείς είμαστε δεκτικοί και χωρητικοί αυτής της Χάριτος.

Και αν είμαστε διάκονοί Του, εάν δηλαδή Τον αγαπούμε, εάν υπηρετούμε με αυτό το πνεύμα της αγάπης τους αδελφούς μας και αν συμμετέχουμε στη χαρά της κοινωνίας του Σώματος και του Αίματός Του.

Γιατί τι συμβαίνει σε κάθε Θεία Λειτουργία;

Συμβαίνει ένα γεγονός, το οποίο είναι μεν τελούμενο μέσα στην ιστορία, αλλά ξεφεύγει τα όρια της ιστορίας, είναι ένα γεγονός της Ογδόης ημέρας, δηλαδή της Βασιλείας του Θεού, μετά την τελική Κρίση. Ο Χριστός μας στο Δείπνο εκείνο της Μεγάλης Πέμπτης, προκλητικά διανέμοντας τον Ίδιο Του τον Εαυτό, το Σώμα και το Αίμα Του, μας παρήγγειλε να κάνουμε και εμείς το ίδιο, μέχρι την συντέλεια των αιώνων.

Και κατά την Θεία λειτουργία διαβάζει ο λειτουργός στην ευχή της Αναφοράς και διάβασε και σήμερα ο Επίσκοπός μας, ότι όλα Του τελούνται ζώντας βιωματικά την Γέννηση, την πορεία, το Ευαγγέλιο, την Σταύρωση, την ταφή, την Ανάσταση του Χριστού, τα θυμόμαστε βιωματικά όλα αυτά και θυμόμαστε και κάτι άλλο, που

δεν έχει ακόμη συμβεί, της Δευτέρας και Ενδόξου Αυτού Παρουσίας!

Τι σημαίνει το ρήμα θυμάμαι; Σημαίνει, αναφέρομαι σε κάτι, φέρνω στο νου κάτι, το οποίο έχει συμβεί στο παρελθόν. Να λοιπόν σε κάθε Θεία Λειτουργία φέρνουμε σαν να έχει συμβεί στο παρελθόν κάτι, που πρόκειται να συμβεί στο μέλλον, Γιατί η Θεία Λειτουργία είναι ένα παράθυρο για να μπει ο Ήλιος της Βασιλείας του Θεού μέσα στο ανθρώπινα πράγματα, μέσα στην ανθρώπινη περιπέτεια της ζωής μας.

Να λοιπόν που ο Θεός μας έχει δώσει τόσα πολλά όπλα, να λοιπόν που ο Θεός είναι χορηγός του Ελέους Του μέσα από τη συμμετοχή μας στη Θεία Λειτουργία, μέσα από το να πράττει ο καθένας από μας την εντολή της αγάπης και να την βιώνει προς τον συνάνθρωπό του, ο οποίος είναι η εικόνα του Θεού μέσα στον κόσμο και προς τον ίδιο το Θεό και να πως αυτό είναι μία τρανταχτή απόδειξη, ότι ο Θεός δεν εγκατέλειψε και δεν πρόκειται ποτέ να εγκαταλείψει τον κόσμο, μολονότι ο κόσμος μέσα στη μικρότητα του, πολλές φορές, ίσως επιλέγει να εγκαταλείπει τον Θεό.

Οι Άγιοι Μάρτυρες, τους οποίους την Ιερά Μνήμη σήμερα εορτάζουμε, αυτή την κατάθεση έκαναν, όλα τα αρνήθηκαν όπως είπαμε, όμως κράτησαν μέσα τους την απόλυτη ένωση με τον Χριστό, γι’ αυτό αξιώθηκαν να ζήσουν την πορεία, που ο Χριστός ήθελε και να τερματίσουν αυτή την πορεία, κατά τα κοσμικά πράγματα, μέσα από την ρήση του αίματος τους, μέσα από τη θυσία τους και να καταταγούν στην χαρά εκείνη της Βασιλείας και την ευφροσύνη και την αγαλλίαση και την μεγαλειότητα, που έχει ετοιμάσει ο Θεός για τους διακόνους Του, γι’ αυτούς, οι οποίοι Τον αγαπούν.

Ευχηθείτε Σεβασμιώτατε και εμείς στην πορεία της ζωής μας, εάν ο Θεός το επιτρέψει, να Τον ομολογούμε και να Τον ομολογήσουμε με όποιον Εκείνος τρόπο, ευδοκήσει, να ζούμε κοντά στο θέλημα Του, να αγαπούμε τον αδελφό μας, όπως Εκείνος επιθυμεί, να βιώνουμε την χαρά της Θείας Λειτουργίας και με την πατρική σας αγάπη και Εσείς, να μας στηρίζετε, να μας ευλογείτε, ώστε όλοι ανεξαίρετα μέσα από την μετάνοιά μας, να βιώσουμε την χαρά της Βασιλείας των Ουρανών. Γένοιτο!».

Προ της απολύσεως, ο π. Χριστοφόρος προσφώνησε τον Σεβασμιώτατο και τον καλωσόρισε έτι μία φορά στην Ενορία της Λουτροπόλεως των Καμένων Βούρλων, ευχαριστώντας τον δια πολλών για την ευλογητή παρουσία του, αλλά και για την φανερή, έμπρακτη, πατρική του αγάπη με την οποία περιβάλλει τόσο τον ίδιο, όσο και τους συνεργάτες του και τους Ενορίτες.

Ο π. Χριστοφόρος τις εγκάρδιες ευχές του, τις συνόδευσε με ένα αγιασμένο δώρο προς τον Σεβασμιώτατο, το οποίο και του προσέφερε ευγενώς εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και ολοκλήρου του πληρώματος της Ενορίας.

Πρόκειται για ένα πιστό αντίγραφο της Ιεράς Εικόνος των Αγίων Νεομαρτύρων, τις πρεσβείες και την μεσιτεία των οποίων, ο π. Χριστοφόρος ευχήθηκε να συνοδεύουν τον Σεβασμιώτατο στην Θεάρεστο Αρχιερατεία του.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, ευχαρίστησε τον π. Χριστοφόρο και αντιφωνώντας μεταξύ άλλων τόνισε:

«**Σήμερα, η αγάπη του Θεού, μας αξίωσε να είμαστε εδώ σήμερα στο Ναό του Αγίου Παντελεήμονος, να εορτάσουμε αυτή την σύναξη των Αγίων της Θράκης, του Πόντου, της Κωνσταντινουπόλεως, της Μικράς Ασίας και της Καππαδοκίας, όλης αυτής της πλευράς της αρχέγονης, του πολιτισμού μας, που μαρτυρούν και φανερώνουν, ότι η διαχρονία αυτής της παράδοσης και αυτού του πολιτισμού, είναι άμεσα συνδεδεμένη και στερεωμένη μονάχα σε θυσίες, είτε θυσίες ηρώων, είτε θυσίες Αγίων.**

Γενικότερα στη ζωή, τίποτα δεν μπορούμε να κρατήσουμε και τίποτα δεν μπορούμε να το προχωρήσουμε στην προόδο άνευ κόπου, άνευ ιδρώτα, αλλά και άνευ αίματος, σε ορισμένες περιπτώσεις. **Αν νομίζουμε, ότι μπορούμε να μας χαριστούν κάποια πράγματα, είμαστε πολύ γελασμένοι και η ιστορία παλαιότερη και σύγχρονη, μας έχει αποδείξει ότι τα δάνεια κάθε μορφής, κατέστρεψαν αυτόν τον τόπο και τον οδηγούν πάντοτε στην υποδούλωση, στην υποβάθμιση, στην υποανάπτυξη.**

Θέλω να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στον Άγιο Παντελεήμονα τον ιατρό, προστάτη, πολούχο και έφορο της πόλεως και την Ενορίας, που μας αξίωσε σήμερα να συλλειτουργήσουμε εδώ. Θέλω δε ιδιαίτερα να εκφράσω την χαρά μου για την παρουσία τόσων πολλών παιδιών, τα οποία μάλιστα μετέλαβαν των Αχράντων Μυστηρίων».

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών παρέστησαν: ο Αντιπεριφερειάρχης Φθιώτιδος κ. Ηλίας Κυρμανίδης, ο Δήμαρχος Καμένων Βούρλων κ. Ιωάννης Συκιώτης, η Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Γεωργία Μπήτα, ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητος Καμένων Βούρλων κ. Δημήτριος Καραμανώλης, ο Διοικητής του Α.Τ. Καμένων Βούρλων κ. Απόστολος Στεργιόπουλος , καθώς και Δημοτικοί Σύμβουλοι και εκπρόσωποι φορέων του τόπου.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος διήλθε πεζός όλο το

παραλιακό μέτωπο των Καμένων Βούρλων και είχε μία θερμή επικοινωνία με τους κατοίκους των Καμένων Βούρλων.